

ПОВЈАСТЌ ЂЕ СЇН. ТУАЂЕРЈ

Аста с-а йнтймплат йн времуриљи аље бЃтриње.

Ун бЃјат пје каре л-а кјемат Митру лу КљафЃтЃ, ђин сату МЃјловЃц, йнтро сара а јешит пин сат ку вјери луј.

Јел ку вјери луј пи ла мижлоку нуопцй с-а йнтуорс акас, ш-аузит Сйн.Туађери кијоњинд . БЃјецй а гйнђит кЃ ји сйнт ђепарђе, да ји а фост пје под.

ПЃнЃ јел с-ажунгЃ акасЃ ји ажунс ла гура сокакулуј, кијоњинд.

Јел ну мЃј апукат сЃ сЃ бађе йн касЃ ђе фрикЃ, ш-а кЃзут пуартЃ ђе шувјец пје јел. Луј ј-а фост фрикЃ сЃ јесЃ ђи су пуартЃ, кЃ-л вјеђе.

Кйнд а трјекут Сйн. Туађери јел с-Ѓ зЃујтат дупЃ ји, ш-а вЃзут кЃј марј, уамина ђе марј пје кЃји-ја, ши ј-аузит кијоњинд. Атйта а рЃпЃјит поткуавиљи лор, ђ-а дйрдЃјит помйнту.

Јел а јешит ђи супт пуартЃ, с-а бЃгат йн касЃ, ши ј-а повјесћит ла мумЃ-са ђе ји с-а йнтймплат.

МумЃ-са ј-а спус кЃ Ѓја а фост Сйн.Туађери.

Бинка алу Тудор, ђин сату МЃјловЃц.

ПРИЧА О ТОДОРЦИМА

Прича о догађају који се десио у давна времена.

Младић по имену Димитрије Димитрашковић , из Михајловца изашао је да прошета са својим друговима по селу.

У повратку око поноћи, чули су Тодорце специфичног гласа за њих(као цвиљење). Младићима се учинило да се они налазе негде даље, а они су били у њиховој близини, на мосту.

Док он да стигне до куће, они су већ били на почетку његовог сокака.

Био је преплашен и када је ушао у двориште, капија од дрвених дасака је пала преко њега. У кућу није више могао да уђе, преплашен да ђе га Тодорци видети, остао је да лежи испод капије.

Кад су се они удаљили он погледао у њиховом правцу и видео је огромне коње и огромне људе који су јахали коње и наставили да цвиле. Од њиховог топота тресла се земља.

Изао је тек тада испод капије и право је ушао у кућу. Затекао је мајку и све јој испричао.

Мајка кад је одслушала његову причу, на крају му је рекла да су то Тодорци.

Љубинка Гримплиновић, из села Михајловца.